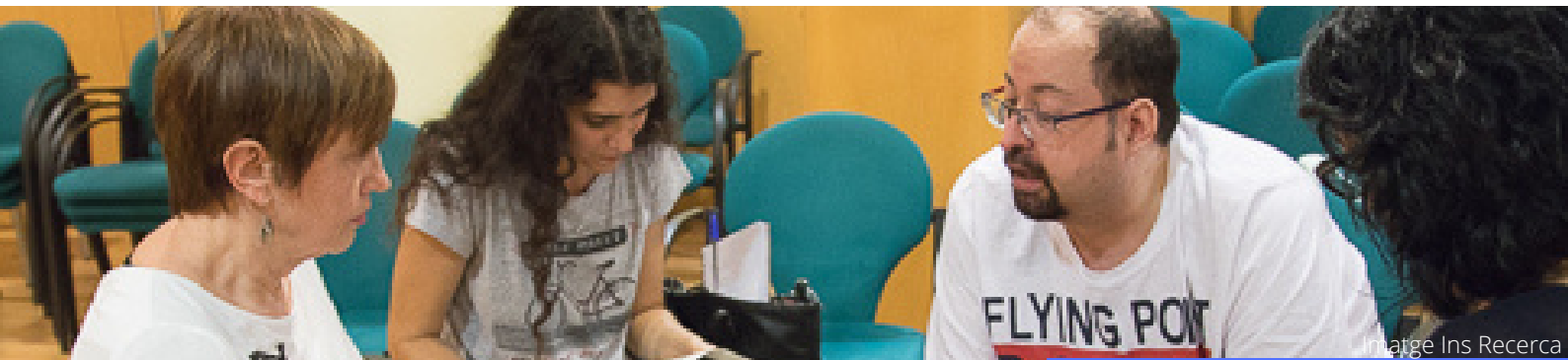

LABORATORI D'INVESTIGACIÓ SOBRE EMOCIONS I DIVERSITAT FUNCIONAL

NÚMERO 03 • NOVEMBRE 2021

Imatge: Ins Recerca

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

RAFA REOYO
Coordinador del LIED

Probablement, la pitjor discriminació que es pot patir és l'estructural.

La 'violència estructural' està present quan la violència es desfigura i pot semblar una altra cosa. I gràcies a aquesta ambigüitat, els ecosistemes l'assimilen, s'adapten a ella i normalitzen la limitació de drets i oportunitats i que impedeixen el desenvolupament complet de les capacitats de l'individu sobre el qual s'exerceix, sense que ni tan sols els membres de la comunitat siguin conscients que l'estan exercint.

I acceptar l'ambigüitat pròpia de l'inacció contra l'opressió també és exercir la violència estructural.

És precisament aquesta indeterminació la que dona pas al rebuig de les persones amb diversitat funcional.

*Continua a la pàgina següent

BUTLLETÍ LIED

CONTINGUT

01. Violència estructural- Rafa Reoyo
01 - Introducció
03 - Resultats
13 - Conclusions

15. Prejudicis:
Suma d'ignorància creativa
i empatia adormida? Olga Zabala

17. Enquesta. Àngels Herrera

18. Frases sobre violència estructural

19. Testimonis LIED. Maria Pilar Aldea

20. Referents de la violència estructural

22. Emocions i violència estructural

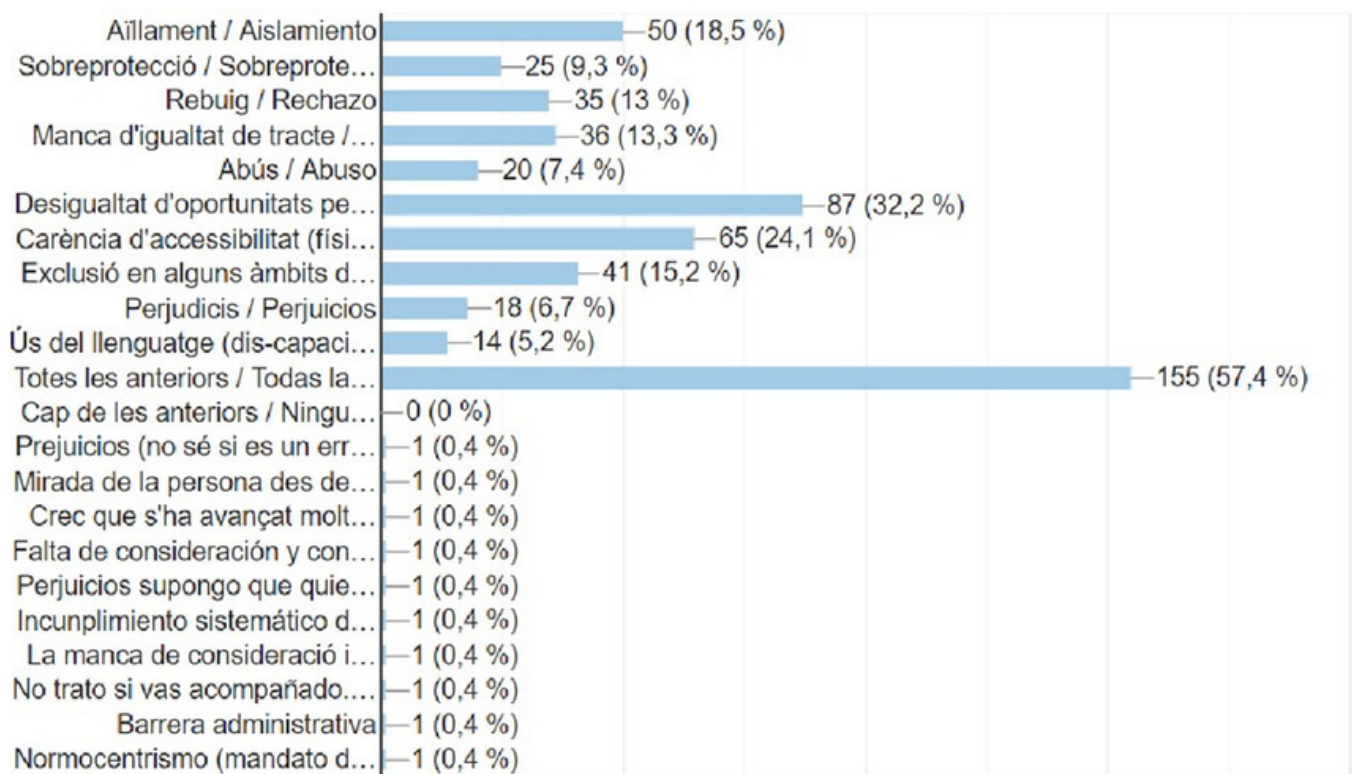
23. Grup de recerca

I és que sovint, la violència que suporten les persones amb diversitat funcional es veu romantitzada per la societat, donant-li una aparença sentimental tal que produeix i sosté l'amor compassiu, fent veure així la discapacitat com un tema de superació personal.

I d'aquesta forma, la violència estructural també actua intentant convèncer-nos que els ecosistemes es troben en una transició pel que fa al tracte donat a les persones amb diversitat funcional.

Qui no ha sentit dir: S'ha avançat molt en aquest sentit...?

En el socioescàner que vam plantejar durant el mes d'abril van participar 270 persones. A la pregunta: En relació amb el col·lectiu de persones amb diversitat funcional (discapacitat)... ¿Quina de les següents opcions consideres com violència estructural?... I les respostes es van repartir de la següent forma:

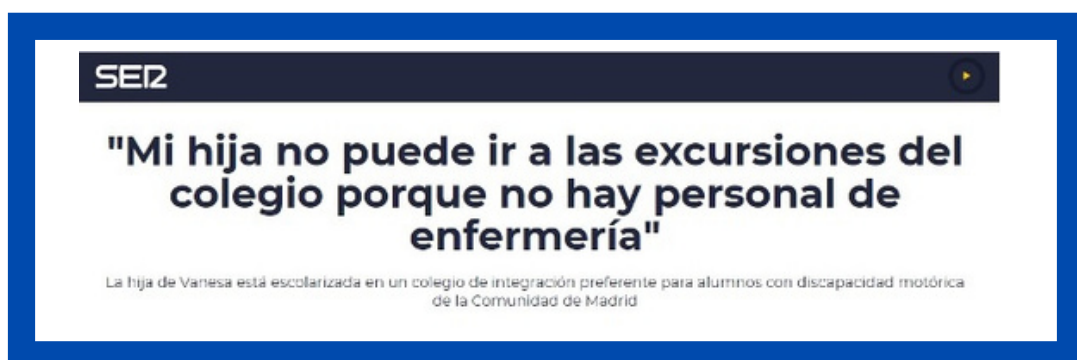

VIOLENCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

AÏLLAMENT: 18.5%

L'aïllament consisteix a situar a algú o quelcom fora del contacte amb altres persones o factors.

Quan l'aïllament és imposat per raó de diversitat funcional és violència perquè és una exclusió capacitista, fruit d'un rebuig, desatenció, comunicació, indiferència i manca de valor i, per tant, una discriminació. L'aïllament comporta dolor emocional, patiment, solitud, manca d'autoestima i invisibilitat social.

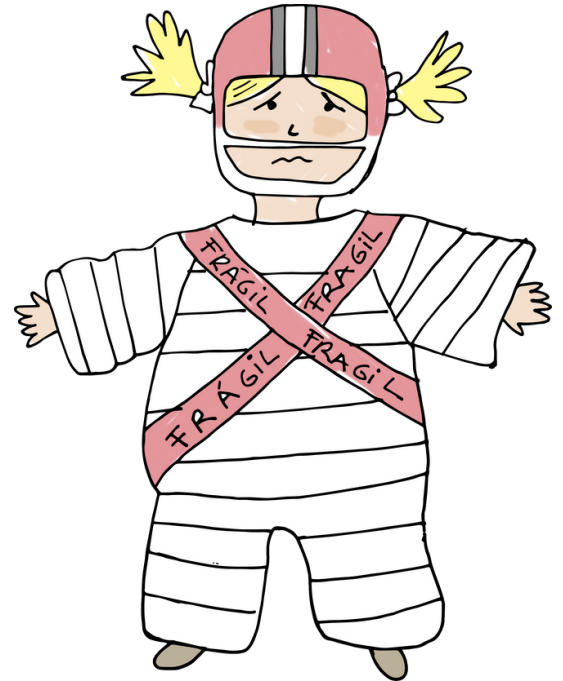

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

SOBREPROTECCIÓ: 9.3%

La sobreprotecció és l'excés de protecció, generalment per part dels pares, i en el cas de tenir fills amb discapacitat sol ser encara més evident.

Aquesta manca d'igualtat de tracte causa pors més fortes en la persona i genera dependència emocional (i, per tant, manca d'autonomia física i emocional), interfereix en el desenvolupament de la persona perquè la sobreprotecció no li permet ser ella mateixa, i això pot conduir a la manca d'identitat, intolerància a la frustració, manca d'autoestima, desconfiança en l'entorn i en la mateixa persona limitant la seva zona de creixement, entre altres supòsits.

[Pinterest-ayudartepsiocologia.com](https://www.pinterest-ayudartepsiocologia.com)

REBUIG: 13%

És el procés i la conseqüència de rebutjar.

Rebutjar significa negar, menysprear, apartar, excloure, aïllar... és a dir, "no voler" alguna cosa o "no estimar" a algú. En manifestar o concretar el rebuig cap a algú, deixem en evidència que no l'acceptem o tolerem.

Quan parlem de la diversitat humana, el rebuig és una negació discriminatòria a conseqüència de les característiques de l'altre. El rebuig, doncs, té a veure amb els perjudicis.

*Continua a la pàgina següent

El rebuig és una de les ferides emocionals més profunda perquè genera un dolor emocional en la persona del que li serà complicat sortir. Pot ensorrar la nostra autoestima i generar violència autoinfligida, sigui física o en culpabilitzar-se la persona d'una situació determinada.

"Le gritan monstruo. Solo tiene 8 años y habla de quitarse la vida", un padre escribe una emotiva carta para reflexionar sobre el "bullying"

el junio 16, 2018

Un hombre mata a cuchilladas a 19 discapacitados en Japón

"Quiero a los discapacitados fuera de este mundo", dijo el atacante, expleado del centro origen de la matanza

Ep, Efe / Tokio | 26.07.2016 | 10:23

Un hombre mató este lunes a **19 personas** e hirió a otras **25** en un **apuñalamiento masivo en una residencia de discapacitados en la localidad de Sagamihara**, a las afueras de Tokio (Japón), según informó la policía.

El supuesto atacante, de 26 años y extrabajador del centro, se entregó en una comisaria pasadas las 3.00 horas local (17.00 GMT del lunes), señaló la agencia local Kyodo.

Tras declararse culpable el hombre, identificado como Satoshi Uematsu, aseguró: **"Quiero a las personas con discapacidad fuera de este mundo"**, según revelaron los agentes al diario

Un hombre mata a cuchilladas a 19 discapacitados en Japón

[Más videos](#)

[Las imágenes de la matanza en Japón](#)

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

MANCA D'IGUALTAT DE TRACTE: 13.3%

La igualtat de tracte fa referència a l'absència de tots aquells factors que suposen una múltiple discriminació en qualsevol dels àmbits de la vida per raó o circumstància personal o social vinculada a les capacitats o a les diferències de la persona.

La manca d'igualtat es produeix quan els vincles no reconeixen en l'altre el mateix valor i la mateixa dignitat a causa de prejudicis, capacitacitisme i l'ús del llenguatge.

ABÚS: 7.4%

La paraula "abús" prové etimològicament del llatí "abusos", de "ab" = contra i "usus" = ús, o sigui que significa un ús contrari al correcte o al més indicat. Abusa qui fa un ús excessiu, de forma extralimitada, impròpia o injusta, causant perjudicis a terceres persones.

L'abús és violència, i té a veure amb la manca d'igualtat de tracte, l'ús del llenguatge i l'autoritat o supremacisme.

Els abusadors utilitzen una varietat de tàctiques per obtenir i mantenir el poder i el control de les seves relacions.

Entre els tipus d'abús figuren, entre d'altres, els següents:

*Continua a la pàgina següent

lfreepick.com

L'abús emocional, que pot incloure els insults, comentaris despectius, la humiliació i d'altres accions orientades a disminuir l'autoestima de la víctima.

L'abús psicològic pot incloure amenaces o manipulacions psicològiques, les tàctiques per a convèncer a les víctimes de què no estan mentalment o emocionalment bé, i d'altres actes que atemoreixen a les víctimes.

L'abús econòmic pot incloure el control dels diners, les comptes bancàries i els béns o propietats d'altres persones; impedir que la víctima treballi o interferir perquè perdi la feina; i d'altres accions destinades a crear una situació de dependència financera en la relació.

L'abús sexual pot incloure el fet d'obligar la víctima a participar en actes sexuals no consentits, la privació de contacte sexual i altres accions que atempten contra el dret de la víctima a manifestar la seva sexualitat.

L'aïllament inclou accions que distancien a la víctima de la seva xarxa de suport.

L'aguait pot incloure els contactes reiterats i innecessaris o d'altres accions destinades a controlar els moviments de la víctima o infondre-li por.

La violència física inclou tota mena de cops i pot variar en el seu grau d'intensitat i gravetat; la privació d'aliments, medicines o equips que possibilitin la mobilitat o l'ús dels sentits de la víctima; impedir que aquesta rebi l'atenció mèdica que necessita; i altres accions que impedeixen el benestar físic de la víctima.

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

DESIGUALTAT D'OPORTUNITATS PEL FET DE TENIR UNA DISCAPACITAT: 32.2%

En la desigualtat d'oportunitats per a les persones amb diversitat funcional intervé el supremacisme (normo centrisme, capacitisme...), els prejudicis, la indiferència social per erradicar barreres físiques i actitudinals, la manca de respecte i de valors. La desigualtat d'oportunitats es produeix, entre altres supòsits, per la carència d'accessibilitat. Per tant, és una situació discriminatòria.

En canvi, la igualtat d'oportunitats des del punt de vista de la filosofia, és la recerca d'una societat justa que proposi les mateixes possibilitats a tots els individus sense discriminar. Aquest principi pretén oferir els mateixos drets i equitat, oferint les mateixes oportunitats per a tothom, independentment de les seves capacitats.

De la igualtat o desigualtat d'oportunitats entre grups d'individus en resulten avantatges o desavantatges en les seves vides.

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

CARÈNCIA D'ACCESSIBILITAT: 24,1%

Segons l'ONU, la discapacitat és el resultat de les barreres físiques i actitudinals de l'entorn. Per tant, si l'entorn és inaccessible, potencia l'exclusió perquè no permet a les persones amb diversitat funcional participar en tots els àmbits de l'ecosistema. I això té a veure amb la manca d'igualtat de tracte, potencia l'exclusió ens porta a l'aïllament forçós. Per tant, la carència d'accessibilitat va unida a altres carències de tipus emocional, com l'empatia.

"VAIG PRENDRE LA DECISIÓ D'OPERAR-ME I POSAR-ME UNA SONDA, ENCARA QUE PER SALUT NO LA NECESSITAVA PER MANCA DE SERVEIS ADAPTATS M'ÉS IMPRESCINDIBLE PER PORTAR UNA VIDA MÍNIMAMENT DIGNE, TOT I QUE SUPOSA TAMBÉ POSSIBLES INFECCIONS I COMPLICACIONS, NO HE TROBAT ALTRA SOLUCIÓ."

(Resum de l'article de Marni Smith)

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

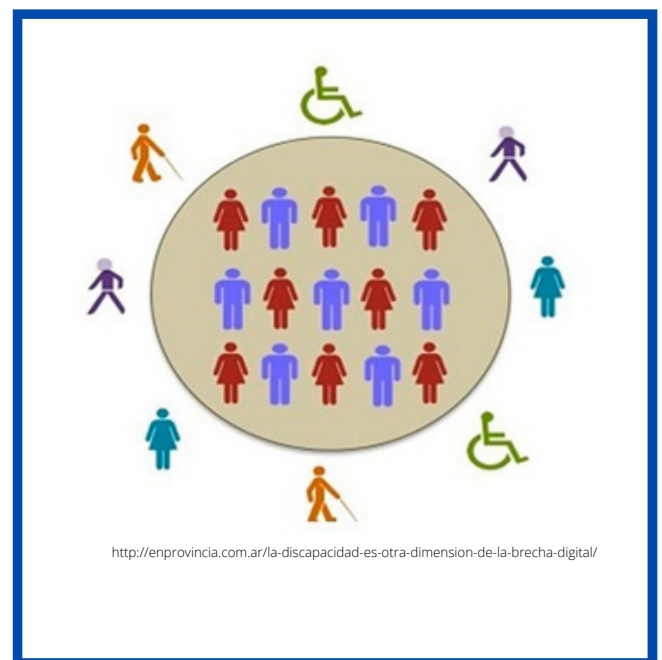
EXCLUSIÓ EN ALGUNS ÀMBITS DE LA VIDA PÚBLICA: 24,1%

L'exclusió social es defineix com una escassetat crònica d'oportunitats i d'accés a serveis bàsics de qualitat, als mercats laborals i de crèdit, a una infraestructura adequada i al sistema de justícia.

En els informes de la UE es defineix com "la impossibilitat de gaudir dels drets socials sense ajuda, en la imatge desvaloritzada d'un mateix i de la capacitat personal de fer front a les obligacions pròpies, en el risc de veure's relegat de forma duradora a l'estatus de persona assistida i en l'estigmatització que tot això comporta per a les persones".

L'exclusió social d'un col·lectiu comporta la seva manca de participació en el conjunt d'activitats pròpies d'un ecosistema. La idea d'exclusió pot anar canviant al llarg de la història.

L'exclusió de les persones amb diversitat funcional és fruit de la negació d'oportunitats a les quals tenen dret pel fet de ser diferents de la majoria estadística. Per tant, és una discriminació que té a veure amb la igualtat d'oportunitats, la marginació, l'aïllament, la carència d'accessibilitat, el rebuig, la manca d'igualtat de tracte i la segregació. Comporta aïllament, pobresa i malaltia.

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

PREJUDICIS: 6.7%

Són creences limitants que tenen a veure amb el desconeixement, la manca d'informació i amb l'educació rebuda que poden generar un dany moral o material en el valor d'una cosa o d'una persona, en la seva salut o en el seu benestar.

El prejudici és un judici o valoració sense experiència directa o real, generalment negatiu. També implica una emoció de caràcter negatiu sobre un grup o persona.

Els prejudicis socials són actituds i judicis cap a una persona o una cosa, negativa o positiva, fundada en una creença i capaç de resistir a la informació correcta.

Dintre de la categorització social, els estereotips són un exemple (Tajfel & Forgas, 1981) i poden ser definits com "una representació mental simplificada d'alguna categoria de persona, institució o acte, la qual és compartida per un ample nombre de persones".

Els prejudicis negatius que es desenvolupen a gran escala en una societat o ecosistema poden causar tensions entre els grups o produir que determinats grups de persones es vegin privats de quelcom o siguin tractats de manera desigual, per exemple, a causa de la seva diversitat, originant desigualtat de tracte. A això li diem discriminació.

<https://habilidadesespeciales.org/prejuicios-contra-las-personas-con-discapacidad>

VIOLENCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

PREJUDICIS: SUMA D'IGNORÀNCIA CREATIVA I EMPATIA ADORMIDA?

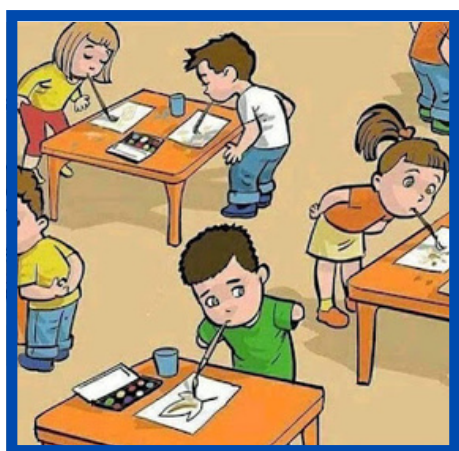
OLGA ZABALA

Els darrers descobriments sobre Neurociència ens mostren com a través de la descoberta del funcionament del nostre meravellós cervell, podríem canviar la forma d'educar, relacionar-nos i cuidar-nos. Reptes que haurien d'estar molt presents en tots nosaltres com a humanitat que condueix el tren del futur del nostre planeta a tota velocitat, i on la solidaritat esdevé l'única i potser darrera opció d'arribar a la següent estació.

El nostre magnífic cervell a diferència de qualsevol ordinador posseeix la increïble qualitat de contextualitzar la informació que rep de l'entorn i les experiències viscudes, la qual cosa permet desenvolupar la creativitat, l'empatia, el pensament abstracte i l'espiritual, així com desenvolupar la metacognició de les mateixes actuacions, pensaments...

Però tots sabem que res és perfecte, i aquesta qualitat de contextualització es torna en molts casos origen de conflictes relacionals de tota mena, indueix a la formació de prejudicis, especialment fruit de la por en companyia de la ignorància i com a resultat tenim múltiples exemplificacions de violència estructural al llarg de la nostra història, que malauradament encara patim avui dia, i de la qual tots ens hauríem de sentir responsables i passar del sentiment a l'acció per donar resposta.

*Continua a la pàgina següent

<https://www.facebook.com/DocenteSureste/photos/a.341702409354173/979360808921660/?type=3&theater>

Crec sincerament que la manca de coneixements en àmbits com la intel·ligència emocional i l'autoconeixement, sumat a la realitat hiperactiva i saturada d'informació sovint sense criteri amb focalització narcisista i hedonista, afavoreix l'increment de prejudicis a escala personal i social. Els nostres esquemes mentals farceixen els forats d'ignorància amb històries creatives que amaguen interessos egoistes, pors a la diferència o a la no acceptació que impulsen falses creences col·lectives, actuacions discriminatòries i en definitiva violència estructural especialment en persones amb diversitat funcional. On és la nostra empatia? Potser està adormida? L'empatia és una competència que necessita aprenentatge i entrenament a través dels valors del respecte, humilitat, agraïment, compassió i consciència plena. Com a societat i fent evident la dura realitat viscuda i les dificultats que el present i futur ens prepara, despertem i practiquem l'empatia i fem visible el patiment de la violència estructural.

<http://oleismos.blogspot.com/2010/12/284.html?m=1>

“

"QUAN T'ADONIS QUE ALLÒ QUE LI FAS
A L'ALTRE T'HO FAS A TU MATEIX,
HAURÀS TROBAT LA GRAN VERITAT"
(Dalai Lama)

“

"L'EDUCACIÓ NO CANVIA EL MÓN,
PERÒ SÍ A LES PERSONES QUE HAN DE
CANVIAR EL MÓN."
(Paulo Freire)

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

ÚS DEL LLENGUATGE: 5.2%

La comunicació és un pont bidireccional que permet l'intercanvi i la trobada i possibilita conèixer-nos a nosaltres mateixos i reconèixer als altres amb la mateixa vàlua i la mateixa dignitat.

La comunicació no només afavoreix els vincles interpersonals, també permet conèixer la diversitat. I quan no hi ha o és deficitària té molt a veure amb la manca d'empatia, la manca d'igualtat de tracte, l'abús i els prejudicis. A més, el mal ús del llenguatge pot comportar rebuig, exclusió, aïllament.

I és que la paraula és el principal mitjà que acostumem a utilitzar per comunicar-nos, i fer-ho és font de satisfacció; en canvi, no aconseguir-ho és font de frustració i patiment emocional. De nosaltres depèn el clima emocional que generem amb l'ús de les nostres paraules: si són ponts construïts per a la confiança, el reconeixement, la humilitat i la gratitud o si són dards fets per judicis de valor, desconfiança, crítica negativa i el no-reconeixement.

Quan el llenguatge és afectiu i ecològicament emocional creem ponts de diàleg que permeten l'intercanvi i l'apropament des de la confiança i el valor de la diferència per assolir la convivència desitjada dins el nostre ecosistema.

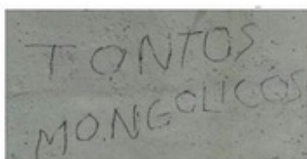
Pintadas vejatorias contra las personas con discapacidad en un colegio de educación especial

26 mayo 2016 | Actualidad

El centro de Educación Especial Juan XXIII dedicado a la educación de niños y jóvenes con discapacidad amaneció el pasado lunes 23 con graves pintadas en contra de las personas que están estudiando en ese colegio. La dirección lo puso en conocimiento inmediatamente de la Policía y del Ayuntamiento de la localidad (Fuenlabrada) que rápidamente procedieron a limpiar las pintadas.

Cuatro días después seguimos sin ningún tipo de información sobre los posibles "impresentables" que decidieron hacer una gamberrada sin precedentes.

Frases como "Minusválidos de mierda" o "Todos a la cámara de gas" que junto a otras pintadas, se apreciaban símbolos de extrema derecha como cruces celtas o la esvástica. A su vez, aparecen otros mensajes ofensivos como «Tontos», «Mongolos» y «Retrasados»

“

"APOSTEM PER UN LLENGUATGE DE RESPECTE I NO D' ATRIBUTS."

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

CONCLUSIONS

La violència, en qualsevol de les seves formes, és rebutjada socialment de forma generalitzada. Però, el cert és que l'ambigüetat entre: l'ho faig pel seu bé' i la violència exercida en les persones amb diversitat funcional continua sovint sent massa present, potser tant que hem normalitzat unes formes concretes de comportament.

Un bon exemple serien els estereotips i prejudicis, que fa dècades (que ...) repetint-se i molts d'ells la societat va assimilant. Però no són els únics; com diu Anahí Guedes de Mello, "L'emoció que genera la fantasia solidària de la caritat, és només capacitisme, ja que és un altre recurs estigmatitzador per l'ús de persones amb discapacitat".

Una de les formes més esteses de violència estructural cap a les persones amb diversitat funcional és el capacitisme, que és un sistema d'opressió i exclusió cap a les persones amb diversitat funcional que promou un conjunt de capacitats que s'estimen valuoses, i que esdevenen 'la norma', permetent així que es desvaloritzin i es facin judicis de valor sobre la dignitat de la vida dels que s'allunyen d'aquesta normalitat.

Aquest conjunt d'atributs o de capacitats, pot variar al llarg de la història i diferir en els diferents ecosistemes, però, siguin els que siguin, acabaran imposant, d'una manera o d'una altra, l'obligació de..., el desig de ser com..., i /o l'exclusió dels que no satisfan aquestes capacitats. Per tant, són les persones amb diversitat funcional les que s'han d'adaptar o si no acaben desvalorades i excloses del sistema.

*Continua a la pàgina següent

La construcció de ponts de confiança i el reconeixement de la individualitat diversa és urgent per no continuar transmetent aquesta violència estructural de forma intergeneracional. Aturar-la és el que ens permetrà oblidar els dards verinosos creats a partir dels prejudicis, la desconfiança, la negativitat, la supremacia, el sotmetiment i el no-reconeixement de la diferència..., que no permeten la convivència amb la diversitat perquè aniquilen els seus valors.

En canvi, si el nostre comportament amb les persones amb diversitat funcional, la forma de vincular-nos i el llenguatge fossin afectius i ecològicament emocionals tendríem ponts de diàleg que permeten l'intercanvi i l'apropament des de la confiança i el valor de la diferència per assolir la desitjada convivència amb la diversitat dins els nostres ecosistemes.

Canva- photo free

ENQUESTA; ESTUDI DE LA PERCEPCIÓ I LA PERMEABILITAT SOCIAL DE LA DIVERSITAT FUNCIONAL

ÀNGELS HERRERA

El Laboratori d'Investigació de les Emocions i Diversitat (LIED) que neix amb l'objectiu d'analitzar quines emocions participen en aquesta realitat humana anomenada habitualment "discapacitat" i com gestionar-les adaptativament des de la posició en que ens toqui viure.

És per aquesta raó que des del Laboratori s'ha elaborat un qüestionari sobre la percepció social de la diversitat funcional.

Volem conèixer i entendre què es pensa, què es sent, quines experiències s'han tingut o es tenen, quines emocions, comportaments i actituds té la població amb les persones amb diversitat i, en definitiva, quines són les característiques de l'entorn físic, humà, actitudinal i social en que viuen les persones amb diversitat funcional. Ens acompanyes?

PARTICIPA EN L'ENQUESTA. FEM VISIBLE LA DIVERSITAT!

<https://bit.ly/3vxS8J8>

FRASES CÈLEBRES EN REFERÈNCIA A LA VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL

“

"La violència és la por als ideals dels altres."

"La huminitat no es pot alliberar de la violència si no és mitjançant la no violència."

Mahatma Gandhi

“

"La violència és el darrer recurs de l'incompetent."

Isaac Asimov

“

"La violència crea més problemes socials que els que resol."

Martin Luther King

“

"La violència sigui qui sigui la forma en la qual es presenti sempre és un fracàs."

Jean Paul Sartre

“

"Ningú pot pensar i pegar a algú al mateix temps."

Susan Sontag

liedphoto

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL I DIVERSITAT FUNCIONAL

TESTIMONI DE VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL L'EXCLUSIÓ ESCOLAR

MARÍA PILAR ALDEA

Avui vull compartir amb vosaltres una experiència que vaig viure sent tutora d'una U.S.E.E. (Unitat de Suport a l'Educació Especial) de primària (alumnes de 6 a 12 anys) durant set cursos en un centre ordinari. Actualment aquesta unitat s'anomena S.I.E.I. (Suport Intensiu per a l'Escolarització Inclusiva).

Els dos últims cursos sis d'aquests alumnes que necessitaven suport van ser exclosos de les aules ordinàries.

A vegades la realitat supera la ficció, parlo de quan la realitat fa mal als infants i al cor d'alguns adults que marxàrem corrents per a no veure-la.

Em vaig quedar per acompanyar-los en quelcom que jo mateixa no podia acceptar. No m'ha agradat mai l'agressivitat i vaig decidir callar, cosa que feia que quan es parlava d'aquesta unitat em cremés des de la gola a l'estómac, però ells, els infants, ho van passar molt pitjor, no entenien per què ja no podien estar amb els seus companys/es de sempre, perquè se'ls havia fet fora. Alguns van agrair el canvi, però d'altres van necessitar el seu temps per acceptar-ho.

La major part dels adults van passar del que sentien els nens i les nenes. Ni van preguntar. Actualment, la major part del sistema educatiu no està preparat per atendre en profunditat a la diversitat i segueix potenciant la competitivitat. Els valors, la riquesa que aporta el respecte als altres, les experimentacions a tots els nivells i descobertes des de les arts (música, teatre, pintura...), és a dir, treballar des del talent o la riquesa individual, pot enfortir a la diversitat i a la intel·ligència emocional de tots/es en una societat a on la mentida, l'abús i la violència s'han normalitzat.

REFERENTS HISTÒRICS

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL

JULIA PASTRANA

Julia Pastrana (1834, Estat de Sinaloa - 25 de març de 1860, Moscou) va ser famosa per ser una dona petita, pilosa i barbuda. Patia la síndrome d'hirsutisme amb fibromatosi gingival. La seva baixa estatura, propi de la seva ètnia, més una fesomia deformada i peluda va ser motiu per considerar-la la baula perduda de Charles Darwin en l'evolució del simi a l'home actual.

Exhibida en espectacles com la 'dona mico' i violada, l'any 1860 va ser mare d'un nen, però van morir mare i fill als pocs dies del part. Els dos cossos van ser embalsamats.

L'any 1870 el seu marit es casa amb Marie Bartel, trenta anys més jove i també peluda. Marie també entra en el món de l'espectacle amb el nom de Zenora Pastrana que junt, amb les dues figures embalsamades, fa un nou espectacle.

Quan va morir Theodor Lent, Marie cedeix a Julia Pastrana i el seu fill a l'empresari d'espectacles J.B. Gassner per exhibir-la a les fires. L'any 1970 als EUA va haver-hi una protesta per la seva exhibició. L'any 1977 es torna al Departament d'Anatomia de la Universitat d'Oslo i el 2012 la Universitat es compromet a tornar el cos a Mèxic com un acte de dignitat i respecte. i és enterrada al seu poble natal el dia 13 de febrer de l'any 2013.

Més informació:

<http://noticierostelevisa.esmas.com/cultura/558688/vida-esclavitud-y-muerte-julia-pastrana/>

*Continua a la pàgina següent

REFERENTS HISTÒRICS

VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL

SILVINA PEIRANO

Directora del Centre Julia Pastrana Espacio de Sexualidad

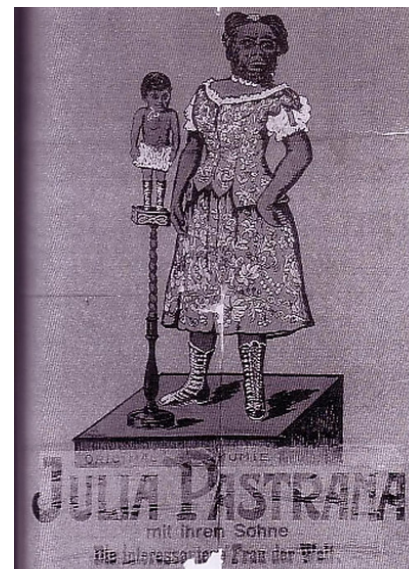
“Julia Pastrana” es, antes que nada, una reivindicación. La reivindicación de todos aquellos que por ser diferentes han sido humillados, explotados y silenciados. La reivindicación de todos aquellos que por el sólo hecho de ser diversos han sido expropiados de un hogar, de su pertenencia cultural, social y familiar.

“Julia Pastrana” por otro lado, no es – y explícitamente intenta no serlo – el nombre un personaje fastuoso de la historia de las ciencias que, desde su torre de marfil, haya dotado a la medicina de nuevas clasificaciones para separar lo “normal” de lo “patológico”.

“Julia Pastrana” no es un nombre abstracto, que bajo un aspecto neutro de superación personal, esconde la institucionalización como eterno (y falso) recordatorio que la diversidad es problema “del diverso” y que todos los “normales” son iguales. O al menos lo suficientemente parecidos como para poder establecer a quienes dominar.

“Julia Pastrana” es el nombre concreto de una persona obligada a encarnar esa diferenciación impuesta por los demás, hasta ser expulsada del orden de lo humano para ser convertida en objeto de exposición pública.

“Julia Pastrana” es, por tanto, un símbolo, no un signo. Alguien que nos recordará a cada momento, y desde lo concreto, el “precio” de vivir en una sociedad que todavía no termina de aceptar la diversidad humana. El símbolo de todas aquellas personas estigmatizadas como monstruosas, por el sólo hecho de ser quienes son.

“Yo muero feliz, porque he conocido el amor para mí”.

Últimas palabras de Julia Pastrana.

EMOCIONS, DIVERSITAT FUNCIONAL I VIOLÈNCIA ESTRUCTURAL L'IRA

MARÍA PILAR ALDEA

És una emoció que, en general, s'amaga, està mal vista i per això sovint s'amaga darrere la tristesa. Com totes les emocions, és bo identificar-la i expressar-la, aprendre a treure-la; tots tenim dret a sentir enuig, però del que no tenim cap dret és de fer mal a ningú. Quan sentim ràbia i no l'expressem ens fem mal a nosaltres mateixos i posem en perill la nostra salut física i mental.

La comunicació assertiva permet expressar l'enuig sense fer-nos mal a nosaltres mateixos ni als altres, val la pena que ens hi entrenem.

<https://www.norgara.com/es/events/event/el-sorprendente-regalo-de-la-rabia/>

LA POR

OLGA ZABALA

La por és una de les emocions més potents i colpidores. Ens anul·la la capacitat de pensament per donar pas a la impulsivitat justificada per l'instint de supervivència, i pel mateix origen primitiu, es vincula a memòria profunda i ens reviu la por cada cop que salta l'alerta. La violència estructural respira i s'alimenta de la por tant del victimari com dels agressors, de l'individu i de la societat, del seu marc normo acceptat i del capacitisme. Por a patir, por a perdre, por a no ser acceptat, por a la soledat, por a mostrar-te tal com ets, por a perdre el poder, por a acceptar la diferència, por a la marginació, por a no ser estimat, por a sentir culpa, vergonya... en definitiva; por a tenir por? Por a tots i a tothom? Por a fer quelcom per canviar-ho? Trenquem aquest cercle.

LABORATORI D'INVESTIGACIÓ D'EMOCIONS DES DE LA DIVERSITAT

PROJECTES

- Participació en programes o investigacions en curs, així com posada en marxa de nous programes:

1. Percepció social de la discapacitat
2. Autopercepció de les pròpies persones amb diversitat funcional
3. Tallers

A QUI POT INTERESSAR?

- Qualsevol persona motivada i interessada en desenvolupar de forma holística qualsevol de les línies d'investigació proposades, aportant de forma gratuïta i generosa el seu coneixement i la seva experiència vital.

OFERIM

- La solvència i recolzament d'una entitat, Fundació Ecologia Emocional, que compta amb una trajectòria de 25 anys d'experiència en el camp de la gestió emocional i el creixement personal.

PER QUÈ EXISTEIX?

- Per analitzar quines emocions participen a la diversitat funcional i com gestionar-les des de la posició que ens toqui viure.

CONTACTAR AMB:

rafareoyo@fundacioambient.org

